

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 13C/34/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8813213168
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Monoková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2014:8813213168.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou Mgr. Annou Monokovou v právnej veci žalobcu: Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., so sídlom Karadžičova 8, Bratislava, IČO: 35 831 154, zast. JUDr. Ján Šoltés, advokát, Karadžičova 8, P.O.BOX 205, Bratislava proti žalovanému: L. V., O.. XX.XX.XXXX, XXX XX U. Y. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: Občianske združenie OZ právna pomoc spotrebiteľom, Sofijská 13, 040 13 Košice, IČO: 42247268, zast. JUDr. Ladislav Mikluš, advokát, Stará Baštová 2, 040 01 Košice, IČO: 35569298, doručovacia adresa: Budapeštianska 8, 040 13 Košice o zaplatenie 677,29 eur s prísl. takto

rozhodol:

Konanie o povinnosti žalovaného zaplatiť sumu 213,12 eur a o povinnosti zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 0,065% denne zo sumy 464,12 eur od 29.06.2013 do zaplatenia z a s t a v u j e.

Čo do zvyšku žalobu z a m i e t a.

Žalovanému náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

Žalobca j e p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného trovy konania v sume 118,98 na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou doručenou na tunajší súd dňa 16.12.2013 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 677,29 eur spolu so zmluvnou pokutou vo výške 0,065% denne zo sumy 464,17 eur od 29.06.2013 do zaplatenia a úrok z omeškania zo sumy 464,17 eur vo výške 9% od 26.02.2013 do 28.06.2013, zo sumy 464,17 eur vo výške 3,275% od 29.06.2013 do zaplatenia, tak, že úrok z omeškania a zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 627,34 eur, pričom odo dňa nasledujúceho po dosiahnutí tejto sumy len 9% ročný úrok z omeškania zo sumy 464,17 eur do zaplatenia a náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že dňa 27.9.2012 uzavrel so spoločnosťou GE Money, a.s., Bottova 7, Bratislava, IČO: 17 324 220 (ďalej len „postupca“) zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe ktorej mu bola postúpená pohľadávka s príslušenstvom a s právami s ňou spojenými voči žalovanému zo zmluvy spotrebný úver č. 1033727147 medzi postupcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej zmluvy bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 627,34 eur a postúpenie bolo žalovanému písomne oznámené. Pohľadávka ku dňu postúpenia bola vo výške 661,27 eur, príslušenstvo bolo tvorené úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 661,27 eur od 11.11.2009 do zaplatenia vypočítaným podľa ust. § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka. Ďalej uviedol, že so žalovaným dňa 25.02.2013 uzavrel dohodu o uznaní dlhu č. 6769742078 (ďalej len „dohoda“), v ktorej žalovaný uznal svoj záväzok vo výške 667,29 eur pozostávajúci z nesplatenej istiny úveru v

sume 464,17 eur a zo zmluvných pokút, poplatkov, úrokov a úrokov z omeškania vyčíslených ku dňu podpísania dohody a žalovaný sa ho zaviazal splatiť v 35 mesačných splátkach vo výške 19,35 eur splatných v termínoch určených v dohode. Žalovaný k dnešnému dňu neuhradil zo záväzku žiadnu sumu, na základe čoho predstavuje nesplatená časť záväzku sumu 677,29 eur. Keďže žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním splátky záväzku o tri mesiace a viac, stali sa podľa čl. 4.1 dohody splatnými všetky záväzky žalovaného, ktoré sa podľa dohody mali stať splatnými v budúcnosti a žalobcovi vznikol aj nárok na zmluvnú pokutu podľa čl. 4.1 dohody, t.j. 0,065% z nesplatenej istiny úveru za každý deň omeškania, t.j. zo sumy 464,17 eur od 29.06.2013 do zaplatenia a ako príslušenstvo si uplatňuje aj úrok z omeškania určený podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka vo výške stanovenej nariadením vlády č. 87/1995 Z. z., ktorá výška úrokov z omeškania je určená tak, aby spolu so zmluvnou pokutou nepresahovala trojnásobok úrokov z omeškania podľa nariadenia vlády, t.j. 3,275% ročne od 29.06.2013 do zaplatenia a ak úrok z omeškania a zmluvná pokuta spolu prevýšia výšku poskytnutých peňažných prostriedkov na základe zmluvy, odo dňa nasledujúceho po dosiahnutí tejto sumy sa uplatňuje len 9% ročný úrok z omeškania zo sumy 464,17 eur do zaplatenia.

Žalovaný so žalobou súhlasil.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobným návrhom a jeho prílohami, výpoveďou žalovaného, vyjadrením žalobcu, vyjadrením vedľajšieho účastníka a zistil nasledovný skutkový stav:

Žalovaný k veci uviedol, že je pravdou, že ešte so spoločnosťou GE Money v roku 2008 uzavrel zmluvu, bola to zmluva na zakúpenie počítačovej zostavy, v tom čase bol riadne zamestnaný a predmetný úver riadne splácal. Koľko presne splatil si nepamätá, a nemá ani žiadne doklady o tomto splácaní. Pracoval vtedy v spoločnosti AMOSTAV, pracovný pomer mal na dobu neurčitú, no potom firma skrachovala, bol prepustený a odvtedy je nezamestnaný. Preto aj prestal úver splácať. Čo sa týka dohody o uznaní dlhu uviedol, že ešte v marci minulého roku ho navštívili nejakí ľudia ohľadom dlhu z úveru z roku 2008 ktorí mu navrhli, že to môže splácať v splátkach, s čím súhlasil. Navštívil ich nejaký pán, ktorý navrhol jemu a jeho manželke, že dlh môžu posplácať na splátky po 20 eur, keďže vtedy žili s rodičmi manželky, tak si mysleli, že to zvládnu. Potom, čo zomrel svokor predmetnú sumu s manželkou neboli schopní splácať. Čo sa týka súčasne situácie uviedol, že je nezamestnaný, manželka sa stará o svoju matku a poberá opatrovateľský príspevok okolo 220 eur s tým, že ešte poberajú aj rodičovské prídavky na dve deti, čo je cirká 47 eur. Má výdavky na úhradu vody, stočného rozhlasu a televízie, elektryny. Poberá dávku v hmotnej núdzi vo výške 24,20 eur mesačne. Dcéra študuje na Strednej zdravotníckej škole, teda majú výdavky s týmto štúdiom a ďalšia dcéra začne navštevovať Stredné odborné učilište, vypomáhajú im iba rodinní príslušníci.

Žalovaný v ďalšom uviedol, že súhlasí s čiastočným späťvzatím žaloby. Opätovne uviedol, že čo sa týka dohody o uznaní dlhu so splátkovým kalendárom mal zato, že sa len zaviazal splátky cirká po 20 eur, o iných dojednaniach nemal vedomosť. V deň kedy podpísal dohodu došlo v jeho rodine k úmrtiu, preto sa určite s pánom, ktorý mu dohodu predložil na podpis nezdržiaval, uvedený pán len sedel v aute a zavolať ho, že je potrebné podpísať dohodu a že dlh bude splácať v splátkach.

Vedľajší účastník v písomnom podaní zo dňa 23.05.2014 uviedol, že zmluva o úvere zo dňa 02.08.2008 neobsahuje údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov. Vzhľadom na uvedené je preto poskytnutý úver potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov v zmysle ust. § 4 ods. 3 zák. č. 129/2010 Z.z. Okrem tohto poukázal na prax právneho predchodcu žalobcu, ktorý do výpočtu RPMN nezahrňoval poplatok za poskytnutie úveru v dôsledku čoho je vypočítaná RPMN v úverovej zmluve uvedená v neprospech spotrebiteľa. Žalobca má nárok len na vrátenie doposiaľ nesplatennej istiny. Z obsahu žaloby však nie je možné zistiť koľko spotrebiteľ zaplatil od začiatku zmluvného vzťahu žalobcovi a koľko si žalobca zo zaplatených splátok započítal na úroky a poplatky na ktoré mu nevznikol nárok a koľko započítal na istinu. Žalobca predložil dohodu o uznaní záväzku podpísanú žalovaným, ktorá uznáva aj tieto práva (nárok žalobcu na úroky a poplatky). Ak ale žalobcovi nárok na poplatky a úroky z úverovej zmluvy nevznikol, táto dohoda je v tejto časti neplatná.

V písomnom podaní doručenom súdu dňa 30.09.2014 žalobca uviedol, že pohľadávka čo do dôvodu a výšky predstavuje nezaplatenú časť úveru. Žalovaný svoj dlh z titulu nesplateného úveru poskytnutého mu právnym predchodcom žalobcu na základe úverovej zmluvy č. 1033727147 uznal čo do právneho dôvodu a výšky v písomnej dohode s poskytnutím platobných výhod zo dňa 03.03.2013. Žalovaný poskytnuté platobné výhody nevyužil, dohodnuté splátky neplatil, čím sa dostal do omeškania, stratil výhodu splátok a celý dlh sa stal pre neplatenie splátok splatným v celosti. Uznanie dlhu ako jednostranný právny úkon žalovaného bolo podpísané žalovaným, má písomnú formu, predžalobnej dohode o uznaní dlhu a jeho splácaní je uvedená kauza vzniku dlhu, výška dlhu ako aj prísľub žalovaného svoj dlh voči žalobcovi zaplatiť vo forme poskytnutej platobnej výhody. Karta klienta s evidovanými platbami nebola žalobcovým právnym predchodcom vystavená. Čo sa týka špecifikácie žalovanej pohľadávky ku dňu uzavretia dohody i uznaní dlhu pozostávala zo sumy 677,29, ktorú tvoria nesplatená istina úveru v sume 464,17 eur, zmluvné pokuty, poplatky, úroky z omeškania vyčíslené ku dňu podpisu dohody o uznaní dlhu v sume 213,12 eur. Zároveň žalobca uviedol, že netrvá na zaplatení zmluvnej pokuty vo výške 0,065% denne zo sumy 464,17 eur od 29.06.2013 do zaplatenia ani na zaplatení sumy istiny 213,12 eur a v tejto časti berie žalobný návrh späť.

Pôvodný postupca- spoločnosť GE Money, a.s. a žalovaný ako zákazník uzavreli dňa 02.08.2008 zmluvu o úvere a ďalších úverových produktoch, ktorou sa pôvodný postupca zaviazal, že na požiadanie zákazníka a po splnení stanovených podmienok poskytne v prospech zákazníka peňažné prostriedky do určitej výšky a zákazník sa zaviazal takto poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť, zaplatiť úroky a splniť ostatné povinnosti podľa tejto zmluvy. V ostatnom určovali obsah zmluvy obchodné podmienky a sadzobník poplatkov, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere. Takto bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 627,33 eur (18899 Sk), ktorý mal splatiť v 35 pravidelných mesačných splátkach po 25,66 eur (773 Sk), pričom dátum prvej splátky bol do 02.09.2008 s tým, že dátum každej ďalšej platby bol určený k 2. dňu v mesiaci.

Rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 27.09.2012 uzavretou medzi GE Money, a.s. ako postupcom a spoločnosťou Profidebt Slovakia s.r.o. ako postupníkom došlo k postúpeniu pohľadávok postupcu na postupníka uvedených v prílohe č. 1 k tejto zmluve, pričom v prílohe č. 1 bola uvedená pohľadávka voči žalovanému pod označením č. 1033727147 pohľadávka žalovaného s celkovým dlhom 661,27 eur.

Listom zo dňa 05.10.2012 označeným ako oznámenie o postúpení pohľadávky postupca spoločnosť GE Money a.s. žalovanému oznámil, že uzavrel zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe ktorej bola pohľadávka vyplývajúca zo zmluvy o úvere postúpená žalobcovi, ktorý sa stal veriteľom pohľadávky a že momentom doručenia tohto oznámenia je povinný svoje záväzky zo zmluvy plniť výhrade postupníkovi - pôvodnému žalobcovi.

Z Dohody o uznaní dlhu č. 6769742078 so splátkovým kalendárom súd zistil, že túto uzavreli spoločnosť Profidebt Slovakia s.r.o. ako veriteľ a žalovaný ako dlžník s tým, že v časti Postúpená pohľadávky - záväzok boli uvedené údaje ohľadom postúpenej pohľadávky a postupcovi, číslo zmluvy, výška pohľadávky, istina úveru a príslušenstvo pohľadávky a sankcie, v časti Splátkový kalendár bol uvedený počet mesačných splátok, splatnosť splátky a výška mesačnej splátky a v časti Súčasť dohody bolo uvedené, že neoddeliteľnú súčasť tejto zmluvy tvoria Zmluvné ustanovenia na zadnej strane tohto listu. Žalovaný dohodu podpísal dňa 03.03.2013.

Podľa Zmluvných dojednaní sa účastníci dohodli v bode 1.1, že účelom tejto dohody je úprava vzťahov medzi dlžníkom a veriteľom, ktorému bola postúpená pohľadávka voči dlžníkovi, ktorá vznikla z titulu úverovej zmluvy špecifikovaná vyššie. Podľa bodu 1.2 predmetom tejto dohody je úprava úhrady záväzku dlžníka voči veriteľovi a uznanie takéhoto záväzku čo do dôvodu a výšky dlžníkom a úprava ďalších práv a povinností účastníkov dohody.

Podľa bodu 2.2 Zmluvných dojednaní dlžník vyhlasuje, že týmto neodvolateľne uznáva svoj záväzok voči veriteľovi čo do dôvodu a výšky špecifikované v čl. C v celkovej výške podľa tejto dohody. Toto vyhlásenie

dlužník robí s vedomím, že záväzok alebo jeho časť sú v zmysle právnych predpisov premlčané. Dlužník si je vedomý skutočnosti, že ani premlčaním jeho záväzok alebo jeho premlčaná časť nezanikol, trvá naďalej a chce celý záväzok uhradiť. Dlužník si je vedomý právnych dôsledkov uznania premlčaného záväzku alebo jeho premlčanej časti.

V zmysle bodu 6.1 Zmluvných dojednaní v prípade omeškania dlužníka s úhradou splátky záväzku podľa splátkového kalendára podľa tejto dohody o viac ako tri mesiace po termíne splatnosti alebo v prípade, že dlužník porušil niektoré z ustanovení tejto dohody

a) stávajú sa okamžite splatnými všetky záväzky dlužníka podľa tejto dohody, ktoré sa mali stať splatnými v budúcnosti, pokiaľ veriteľ upozornil dlužníka na uplatnenie toto práva v lehote najmenej 15 dní a

b) je veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia previesť na tretiu osobu pohľadávku voči dlužníkovi spočívajúcu v nároku na úhradu záväzku alebo jej časť, prípadne ju inak zaťažiť právami tretích osôb

c) veriteľ je oprávnený jednostranne okamžite vypovedať túto dohodu na základe písomného oznámenia doručeného dlužníkovi, okamžitou výpoveďou sa táto dohoda ruší ku dňu doručenia písomného oznámenia dlužníkovi.

Spoločnosť Profidebt Slovakia s.r.o. listom zo dňa 09.09.2013 označeným ako oznámenie o zosplatnení dlhu adresovaným žalovanému tomuto oznámil, že je v omeškaní s úhradou 6 splátok, ktoré bol povinný uhrádzať podľa dohody o uznaní dlhu a suma omeškaných splátok predstavuje sumu 116,10 eur a upozornil ho na možnosť splatnosti všetkých záväzkov a vymáhanie pohľadávky v súdnom, resp. rozhodcovskom konaní.

Uznesením Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 02.07.2014 sp. zn. 13C/34/2014-47 súd pripustil zmenu účastníkov konania a to tak, že do konania namiesto doterajšieho žalobcu Profidebt Slovakia, s.r.o., so sídlom Mliekarenská 10, 820 05 Bratislava, IČO: 35 925 922 vstúpil Intrum Justitia Debt Finance AG, so sídlom Industriestrasse 13C, 6300 Zug, Švajčiarsko, IČO: CHE-100.023.266. Preto je aktívne legitimovaný nový žalobca na základe postúpenia pohľadávky.

Podľa § 96 ods. 1 a ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti, alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Aj je návrh vzatý späť v časti, súd konanie v tejto časti zastaví. Nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod manželstva alebo o určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Vo vyjadrení žalobcu zo dňa 29.09.2014 žalobca zobral späť žalobu v časti nároku na zaplatenie sumy 213, eur, spolu so zmluvnou pokutou vo výške 0,065% denne zo sumy 464,12 eur od 29.06.2013 do zaplatenia a žalovaný s čiastočným späťvzatím žaloby súhlasil, preto súd konanie v tejto časti zastavil.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinného od 01.05.2014 orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlužníka. Ak sa dlužník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Vzhľadom na ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. uvedené je súd povinný z úradnej moci prihliadať na oslabenie nároku navrhovateľa voči spotrebiteľovi z dôvodu jeho premlčania. Ide o procesné ustanovenie, ktoré je súd povinný aplikovať v čase rozhodovania o predmetnom nároku.

Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa § 111 Občianskeho zákonníka zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka nemá vplyv na plynutie premlčacej doby.

Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 52, ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka).

V zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka).

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Súd môže v rozsudku, ktorý sa týka sporu zo spotrebiteľskej zmluvy, aj bez návrhu vysloviť, že určitá podmienka používaná v spotrebiteľských zmluvách dodávateľom je neprijateľná (§ 153 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

Podľa § 25 ods. 1, ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak. Ustanovenia § 10 ods. 2 a 3, § 12, 14, 17 ods. 1 a 2 a § 18 sa od 11. júna 2010 použijú aj na právne vzťahy vzniknuté na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzavretá pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona na dobu neurčitú a podľa ktorej sa po nadobudnutí účinnosti tohto zákona poskytuje alebo môže poskytovať spotrebiteľský úver.

Podľa § 2 písm. a) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

V zmysle § 3 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ môže postúpiť pohľadávku, len ak to pripúšťa osobitný predpis. Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky z veriteľa na tretiu osobu, postupuje sa podľa osobitného predpisu (Občiansky zákonník).

Na uvedený právny vzťah je tiež potrebné aplikovať zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinný v čase uzavretia zmluvy podľa ust. § 3 ods. 3 ktorého, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaný v 1. rade ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah obchodných podmienok bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovaného prívodiť

akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzavretá zmluva o úvere, ktorá bola na žalobcu postúpená zmluvou o postúpení, ktoré postúpenie bolo preukázané oznámením o postúpení postupcom žalovanému, ktoré bolo vykonané v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka ako aj zákona o spotrebiteľských úveroch a preto má súd za to, že je daná aktívna legitímácia žalobcu v tomto konaní.

V slovenskom právnom poriadku existuje duálna právna úprava záväzkov, pričom rozlišujeme ich občianskoprávnu a obchodnoprávnu úpravu. Vzťah dvoch kódexov súkromného práva a to Obchodného zákonníka a Občianskeho zákonníka je vzťahom *lex specialis* ku *lex generalis*, pričom použitie Občianskeho zákonníka je subsidiárne - právne vzťahy podriadené režimu Obchodného zákonníka sa budú riadiť Občianskym zákonníkom v tých otázkach, ktoré Obchodný zákonník neupravuje. V rámci obchodno-záväzkových vzťahov existuje aj skupina vzťahov, ktoré môže označiť ako fakultatívne obchodné záväzkové vzťahy, v ktorých si zmluvné strany môžu v súlade so zásadou zmluvnej voľnosti dohodnúť obchodnoprávny režim svojho záväzku (§ 262 Obchodného zákonníka).

Obchodný zákonník aplikáciu právnej úpravy inštitútu spotrebiteľských zmlúv nevylučuje, ani komplexne neupravuje osobitným spôsobom a ide o kogentné ustanovenia Občianskeho zákonníka, je nevyhnutné ju v skutkovo relevantných právnych vzťahoch aplikovať, pričom nie je relevantné či ide o relatívne obchodný záväzkový vzťah, absolútny obchodný záväzkový vzťah alebo fakultatívny obchodný záväzkový vzťah.

Právna ochrana spotrebiteľa je jednou z priorít oblastí záujmu nielen práva Európskej únie ale aj nášho právneho poriadku. Nie je prípustné, aby sa kogentné normy určené na ochranu spotrebiteľa obchádzal zvolením iného zákona, ktorý primárna nie je určený na úpravu či realizáciu spotrebiteľských vzťahov, t.j. vzťahov, ktoré vznikajú pri nákupe tovarov a poskytovaní služieb spotrebiteľom, ktorí nekonajú pri uzatváraní zmluvy v rámci svojej podnikateľskej či inej zárobkovej činnosti. Zvolenie režimu Obchodného zákonníka nie je prípustné v prípadoch tzv. typových spotrebiteľských zmlúv, keď z celého kontextu uzatvorenej zmluvy je zrejmé, že sa uzatvára v zmysle Obchodného zákonníka len preto, aby sa vylúčili právne normy určené na ochranu spotrebiteľa. Nie je ani prípustné, aby dvom spotrebiteľom v porovnateľnej situácii neboli garantované rovnaké právne prostriedky a ochrana len s ohľadom na to, dodávateľ zvolí režim iného zákona. Aj pri zmluvách uzatváraných v zmysle Obchodného zákonníka je potrebné pri realizácii či aplikácii práva postupovať podľa ustanovení o spotrebiteľských zmluvách v Občianskom zákonníku či osobitných právnych predpisoch ako napr. zákon o spotrebiteľských úveroch, zákon o ochrane spotrebiteľa.

Na základe vyššie uvedeného súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania ako spotrebiteľskú zmluvu, aj keď tento vznikol na základe zmluvy o úvere ako absolútného obchodného záväzkového vzťahu.

Žalobca oprávnenosť svojho nároku na zaplatenie žalovanej sumy odvodzuje z uznania záväzku žalovaným v dohode o uznaní a následného porušenia predmetnej dohody, v dôsledku čoho sa stal splatným celý záväzok žalovaného ako ho v predmetnej dohode uznal.

Podľa § 558 Občianskeho zákonníka ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

Ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo; ak bola však v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premlčacia doba od uplynutia tejto lehoty (§ 110 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka).

Premľčanie je kvalifikované plynutie času, v dôsledku ktorého súdnu vymáhateľnosť možno odvrátiť námietkou premlčania. Zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch. Uplynutím premlčacej doby právo nezaniká, iba sa oslabuje. Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje nároky a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby nebolo po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti.

Dohoda o uznaní dlhu musí zodpovedať všetkým náležitostiam platného právneho úkonu, najmä musí byť určitá a zrozumiteľná.

Uznanie záväzku žalovaným bolo vykonané na predtlačí žalobcu, pričom listina bola označená ako dohoda o uznaní dlhu so splátkovým kalendárom a jej neoddeliteľnou súčasťou tvorili Zmluvné dojednania na zadnej strane listu.

Právny vzťah medzi účastníkmi konania je právnym vzťahom zo spotrebiteľskej zmluvy, a teda na tento je potrebné aplikovať ustanovenia, ktoré upravujú vzťahy spotrebiteľského charakteru. Tieto ustanovenia je treba aplikovať aj na právne úkony, ktoré bezprostredne nadväzujú na spotrebiteľskú zmluvu, a teda aj právny úkon uznania dlhu žalovaným.

Žalovaný vo svojej výpovedi uviedol, že mal záujem splácať svoj záväzok v splátkach, preto aj podpísal predmetnú dohodu, nebolo mu dané žiadne poučenia ani upozornenie. Až zo Zmluvných dojednaní ako ich súd uviedol vyššie vyplýva, že žalovaný ako dlžník robil vyhlásenie s vedomím, že záväzok alebo jeho časť sú premlčané, v samotnej dohode na prednom liste sú uvedené len údaje týkajúce sa pohľadávky a splátkového kalendára. Uznanie dlhu žalovaným je uvedené len v zmluvných dojednaniach, ktoré sú taktiež pretlačou vyhotovenou žalobcom.

Takéto označene dohody o uznaní záväzku so splátkovým kalendárom môže u bežného občana - spotrebiteľa s minimálnym právnym vedomím za určitých okolností, keď je zo strany veriteľa, resp. jeho právneho nástupcu či už písomne alebo ústne, telefonicky či iným spôsobom, upozorňovaný, keď nie až zastrešovaný, možným súdnym konaním a následnou exekúciou, priviesť k rozhodnutiu uzavrieť síce dohodu o splátkovom kalendári v snahe zabrániť jeho postihu a urovnať svoje záväzky voči druhej strane, no v ďalšom si však možno často ani neuvedomuje, aké ďalšie prehlásenia podpísal, prípadne k akým ďalším povinnostiam alebo sankciám sa zaviazal, navyše keď tieto si vykonané v prílohe k samotnej dohode pretlačovo vyhotovenej žalobcom.

V ďalšom súd predmetnú spotrebiteľskú vec podrobil aj z pohľadu súdnej kontroly nekalých obchodných praktík. Inštitút nekalej obchodnej praktiky je zákonným termínom, ktorý nie je možné prehliadať ani v rovine súkromného práva.

V prípade, že žalobca uplatňuje právo po použití nekalej obchodnej praktiky, súd môže odmietnuť poskytnúť ochranu takto uplatnenému právu. Ak sa právo uplatňuje po použití nekalej obchodnej praktiky, ide o výkon práva v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely zákona o ochrane spotrebiteľa č. 250/2007 Z. z. rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lesť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej dohody (§ 4 ods. 8 zák. o ochrane spotrebiteľa).

U iných praktík ako sú taxatívne uvedené v prílohe č. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa je pre záver o nekalosti dôležitá existencia nižšie uvedených aspektov.

Obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti, b) podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku alebo službe, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov (§ 7 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa).

Odbornou starostlivosťou sa rozumie úroveň osobitnej schopnosti a starostlivosti, ktorú možno rozumne očakávať od predávajúceho pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi, zodpovedajúca čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti (§ 2 písm. u) zákona o ochrane spotrebiteľa).

Podstatným narušením ekonomického správania spotrebiteľa sa rozumie využitie obchodnej praktiky na značné obmedzenie schopnosti spotrebiteľa urobiť rozhodnutie, ktoré by pri dostatku informácií inak neurobil (§ 2 písm. r) zákona o ochrane spotrebiteľa).

Na základe vyššie uvedeného súd dospel k záveru, že zámer žalobcu dosiahnuť vymožitelnosť pohľadávky podpísaním dohody o uznaní dlhu so splátkovým kalendárom zo dňa 03.03.2013 žalovaným hodnotí ako nekalú obchodnú praktiku, pretože boli naplnené zákonné znaky tohto zákonného inštitútu a to nedostatok odbornej starostlivosti na strane žalobcu ako aj potenciálne riziko, že takéto konanie naruší správanie spotrebiteľa. Takýto záver súdu podporuje aj skutočnosť, že žalobca sám kontaktoval žalovaného, výsledkom bolo podpísanie formulárovej predtlačnej dohody o uznaní dlhu so splátkovým kalendárom, ktoré bolo žalovanému doručené osobne do miesta bydliska, ktoré tento podpísal s vedomím uzavretia splátkového kalendára, ktorý úkon bol žalovaným vykonaný bez náležitého upozorneniami na jednotlivé dojednania dohody a zmluvných podmienok, ktoré boli jej súčasťou a tak v konečnom dôsledku k jeho zaviazaniu sa k ďalším povinnostiam a súčasne vyvolaniu právnych následkov vyplývajúcich z príslušných právnych predpisov ako je napr. predĺženie premlčacej doby na uplatnenie práva žalobcu, o ktorom žalovaný nemal vedomosť.

K takémuto úkonu - podpísania dohody o uznaní dlhu s uzavretím splátkového kalendára žalobca pristúpil v čase po uplynutí všeobecnej premlčacej trojročnej doby podľa Občianskeho zákonníka, keďže v žalobe žalobca uvádza, že príslušenstvo pohľadávky je tvorené úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 661,27 eur od 11.11.2009 a teda možno vyvodiť záver, že 3 ročná premlčacia doba uplynula 11.11.2012. Vyvstáva teda otázka, či skutočne chcel žalovaný pristúpiť na dohodu o uznaní záväzku, keď predtým viac ako tri roky neuhrádzal žiadne sumy právnenému predchodcovi žalobcu a súčasne predĺžiť premlčaciu dobu práva žalobcu uplatniť si svoj nárok na súde voči nemu. Takéto konanie súd hodnotí ako rozhodnutie spotrebiteľa, ktoré by pri dostatku informácií inak neurobil a to najmä vtedy, keď by bol uzročený s tým, aké právne následky takýto jeho úkon vyvoláva a že tým dochádza k zhoršeniu jeho postavenia vo vzťahu k žalobcovi. Celé toto konanie vrátane zabezpečenia uznania záväzku možno potom hodnotiť ako konanie prinajmenšom špekulatívne s cieľom zabezpečenia exekučného titulu a následného vedenia exekúcie voči žalovanému na pohľadávku, ktorá v čase uznania už bola premlčanou a v prípade úspešného sa dovolania premlčania žalovaným, by túto nebolo možné žalobcovi priznať.

Na základe vyššie uvedeného má súd za to, že žalobcom uplatnené právo v danej právnej veci je právom, ktoré si tento uplatňuje právo po použití nekalej obchodnej praktiky a keďže ide o výkon práva v rozpore s dobrými mravmi, súd neposkytol ochranu takto uplatnenému právu.

Súd už vyššie citoval ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. v znení účinnom od 1.5.2014. Pre posúdenie, či citované ustanovenie je možné aplikovať aj na konania začaté na súde pred jeho účinnosťou, je rozhodujúce, či konkrétne ustanovenie má (aj) procesný charakter. Hoci samotné premlčanie má nepochybne hmotnoprávny charakter, procesná povaha citovaného ustanovenia § 5b vyplýva z jeho samotného znenia. Na jeho základe sa súdu (ktorý je možné považovať za orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľských zmlúv) ukladá povinnosť v súdnom konaní z úradnej povinnosti prihliadať na premlčanie v spotrebiteľských veciach, aj keď sa ho spotrebiteľ nedovolá, teda ide o konkrétny procesný postup súdu v konaní, čo nasvedčuje procesnoprávnemu charakteru ustanovenia. Keďže ide o procesné ustanovenie, v prípade absencie prechodného ustanovenia platí, že súd postupuje podľa právneho stavu, účinného v čase rozhodovania súdu. Preto ak v čase rozhodovania súdu vo veci je účinné ustanovenie § 5b citovaného zákona, súd je povinný ho aplikovať, i keď sa súdne konanie začalo skôr, t. j. pred účinnosťou zákona.

Teda súd je povinný ex officio prihliadať na premlčanie nároku voči spotrebiteľovi, preto bolo úlohou súdu sa s otázkou premlčania vypořiadat'.

Príslušenstvo pohľadávky je tvorené úrokom z omeškania od 11.11.2009, teda týmto dňom začala plynúť trojročná všeobecná premlčacia doba v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, ktorý je potrebné na daný právny vzťah ako spotrebiteľský aplikovať ako to súd už konštatoval vyššie. Berúc do úvahy ďalší súdom uvedený záver, že uznanie dlhu žalovaným bolo vykonané, resp. uplatnenie práva z tohto uznania je právom, ktoré si žalobca uplatňuje po použití nekalej obchodnej praktiky, nemožno toto uznanie dlhu žalovaným považovať za účinné uznanie v zmysle § 558 Občianskeho zákonníka a teda, že neprichádza do úvahy použitie ustanovenia § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka o plynutí desaťročnej premlčacej doby odo dňa uznania dlhu, ale v danej právnej veci je potrebné aplikovať ust. § 101 ods. 1 Občianskeho zákonníka a keďže žalobca podal žalobu až dňa 16.12.2013, teda po uplynutí trojročnej premlčacej doby, ktorá uplynula dňa 11.11.2012, nemohol súd toto premlčané právo žalobcovi priznať a preto mu nezostávalo iné ako žalobu zamietnuť.

Na doplnenie súd ešte uvádza z odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 13Co/61/2014 zo dňa 26.8.2014

„ako už bolo vyššie uvedené, odvolací súd sa plne stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že žalobcom uplatnené právo je právom, ktoré si uplatnil po použití nekalej obchodnej praktiky, a keďže na tomto prípade ide o výkon práva v rozpore s dobrými mravmi, zmluvu o uznaní dlhu je potrebné považovať za neplatnú. Z tohto dôvodu nemožno poskytnúť ochranu ani výkonu práva z nej vyplývajúceho, pretože zmluva bola uzavretá v rozpore s dobrými mravmi (§ 39 Obč. zákonníka).

V súvislosti s prejednaním prípadu v odvolacom konaní, keďže medzi predchodcom žalobcu a žalovaným ide o spotrebiteľský vzťah, odvolací súd poukazuje na aktuálne ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, v znení jeho novely zavedenej zákonom č. 151/2014 Z.z..

Podľa § 5b citovaného zákona, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na jeho zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Ustanovenie § 29b (prechodné ustanovenie k úpravám účinným od 1.5.2014), § 5b v jeho znení nespomína. To znamená, že ustanovenie § 5b možno použiť aj na spotrebiteľský vzťah vzniknutý nielen zo spotrebiteľskej Zmluvy o úvere zo dňa 18.8.2008 (č. I. 4), ale aj na Dohodu o uznaní dlhu so splátkovým kalendárom zo dňa 7.12.2012 (č. I. 6).

V zmysle § 5b citovaného zákona preto nielen súd prvého stupňa, ale aj súd odvolací aj bez návrhu z úradnej povinnosti museli prihliadnuť nielen na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi na základe dohody o uznaní dlhu, ale aj na premlčanie nároku žalobcu tak, ako to uzavrel súd prvého stupňa. Už aj z tohto dôvodu správne rozhodol okresný súd, ak návrh žalobcu z dôvodov uvedených v rozsudku zamietol.

Nekalosť obchodnej praxe vo vzťahu k žalovanému odvolací súd vzhliadol aj v tom, že predchodca žalobcu (Profidebt Slovakia, s.r.o., Bratislava) zaslal žalovanému na podpis dohodu o uznaní dlhu so splátkovým kalendárom a zmluvné podmienky bez toho, aby ho upozornil o premlčaní nároku zo zmluvy o spotrebnom úvere.“

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, v zmysle ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. V časti späťvzatia žaloby v dôsledku dispozitívneho úkonu žalobcu zavinil zastavenie konania a z procesného hľadiska nesie zodpovednosť za trovy konania a preto v tejto časti ako aj v časti, v ktorej bola žaloba zamietnutá, sa jedná o úspech žalovaného, no keďže žalovaný náhradu trov konania nežiadal a zo spisu mu žiadne trovy nevyplynuli, súd mu náhradu trov konania nepriznal.

Čo sa týka vedľajšieho účastníka, ktorý vystupoval na strane žalovaného, jeho nárok na náhradu trov konania sa odvíja od úspechu, resp. neúspechu účastníka, na strane ktorého v konaní vystupuje. Keďže ako súd uviedol vyššie, žalovaný mal vo veci plný úspech, vzniklo vedľajšiemu účastníkovi, ktorý v konaní vystupuje na jeho strane, právo na náhradu trov konania

Občiansky súdny poriadok vo svojich ustanoveniach nevyklučuje, aby účastník odborne spôsobilý hájiť svoje záujmy v konaní pred súdom, sa nemohol dať zastúpiť zástupcom a aby len z tohto dôvodu mu nemala byť priznaná náhrada trov vzniknutých v súvislosti s právnym zastupovaním. Náklady s tým spojené sú vždy potrebné. Vyššie uvedené sa v plnej miere vzťahuje tiež na možnosť vedľajšieho účastníka dať sa zastupovať v konaní advokátom (uznesenie Krajského súdu Prešov zo dňa 28. marca 2012, sp. zn. 7Co/34/2012).

Trovy vedľajšieho účastníka spočívali len v trovách právneho zastúpenia, tak ako ich vyčíslil jeho právny zástupca, pričom tarifnou hodnotou na účely určenia odmeny za jeden úkon právnej služby v zmysle § 10 ods. 1 cit. bola suma 677,29 eur.

Trovy právneho zastúpenia tak ako boli zástupcom vedľajšieho účastníka vyčíslené pozostávajú z odmeny za dva úkony právnej služby po 51,45 eur (prevzatie a príprava zastúpenia, vyjadrenie k žalobe) podľa § 13a ods. 1 písm. a), c), teda odmena spolu 102,90 eur, režijný paušál a to 2 krát za úkon v roku 2014 po 8,04 eur podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl., spolu v sume 16,08 eur. Takto trovy právneho zastúpenia predstavujú sumu 118,98 eur, na úhradu ktorých súd zaviazal žalobcu.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu